

да слагахъ въ ума си, че щомъ съгрѣшихъ, тоа чѣсъ ставамъ достоенъ за вѣчната мъка, дѣмалъ быхъ и азъ заедно съ Юсифа: Какъ мож да съгрѣшихъ нѣкога: „Какъ възмогъ сотворити глаголъ сѣй, и согрѣшити предъ Бѣгомъ?“

И тѣй грѣхътъ е едно възмѣрно зло, и защото пѣдѣва Бога, който е върховната благодѣть, и защото причинава изгѣбата на Божіата благодѣть, която е бесцѣнна, и защото вкарва въ мъката, която е вѣчна; отъ таково едно зло да ли ще има още по-тажко? Нз какъ са бы исцѣрвало тѣй зло? съ една само речъ, която каже Духовніатъ Отецъ: „чѣдо! ѡтпѡщѣются тебѣ грѣси твой.“ И възможно ли е? това е догматъ на вѣрата. Съ силата на онаа власть, която Исусъ Христосъ, въ лицето на Апостолыты, е подарилъ на сичкыты свѣщенници на черквата си: „Елика ѡще разрѣшитѣ на землѣ, бѣдѣтъ разрѣшена на небесѣ.“(1) сѣкой духовенъ отецъ има силата да прости сѣкой грѣхъ, и отъ едно таково исцѣленіе може ли бы дрѣго по-лесно?

Сега съ тебе искамъ да поговорѣхъ, грѣшнице, и да та попытамъ: защо са не покайвашъ по-скоричко? отъ едната страна ты имашъ най-голѣмата страсть, която може помисли челоуѣческыатъ умъ; отъ дрѣгата имашъ най-лесното исцѣленіе, което може да ти даде Богъ: и тѣй какво чакашь? Елѣшай прочее: Нееманъ Еирскы голѣмецъ, челоуѣкъ прочютъ за силата, и богатството си, былъ по сичката си снага проказенъ; съ голѣмо великолѣпіе отишълъ до пророка Елисеѣ. Той былъ достигнълъ до пророческыты врата, и Пророкътъ пратилъ да мѡ кажѣтъ: „иди, окъпи са седемъ пѣти въ Йорданъ, и ще са очистишь.“

(2) На тыа дѣмы са разсърдилъ Нееманъ; какво? рѣкълъ, толко ли лесно Пророкътъ върши тыа чюдеса, и не излѣзе да ма посрѣщне? и не е ли сторилъ молитва? не ли не е тѣрилъ рѣката си отъ горѣ ми та да ма очисти отъ проказата? нз ми казва да са окъпѣхъ въ Йорданъ? та не сж ли много по-добры рѣкыты Дамасковы? „Не влѣзи ли Яванѡ и Фарфаръ рѣки Дамасковы, пѣче Йордана, и всѣхъ рѣкъ Израилевыхъ.“(3) Тѣй дѣмалъ Нееманъ разсърденъ, и начинълъ да си отива. Тогасъ слѣгыты мѡ продѣмалы съ слѣдѡщыятъ образъ: Господарю, ако пророкътъ, за да оздравашъ отъ проказата си, ти бы казалъ да сторишь голѣма една работа,

[1] Мат. гл. 18, ст. 18. [2] 4. Царств. гл. 5, ст. 10. [3] Тамже ст. 12.